

Farní list

Týn nad Vltavou, Chrášťany, Zálší

21. – 28. července 2024

30 / 2024

16. neděle v mezidobí

Prázdniny jsou čas odpočinku. O co v odpočinku jde? Workholismus nebo lenost nás snadno mohou doběhnout a odpočinek nepřinesou. Kromě správného nastavení odpočinku můžeme dnes prosit za duchovní pastýře, ale i za všechny aktéry pomáhajících profesí, aby měli srdce otevřené pro ty, kterým slouží, ale sami se nezničili a nevyhořeli.

VSTUPNÍ MODLITBA

Bože, buď stále s námi, a když nás voláš, abychom ti celým svým životem sloužili, rozmnož v nás víru, naději a lásku, abychom věrně plnili tvá přikázání. Prosíme o to skrze tvého Syna ...

1. ČTENÍ – Jer 23,1-6

Prorok Jeremiáš začal působit v době rozkvětu Izraele jako profesionální prorok na dvoře krále Jóšiáše. Po zhruba patnácti letech se situace radikálně změnila. Izrael stojí na pokraji největší krize (po roce 609 př. Kr.). Králové stále mění spojence, Izrael podléhá dobyvatelům, zrazuje vazalské smlouvy... V době zmatku a chaosu Pán přislibuje pevného pastýře, který své stádo povede.

ŽALM 23 Odp.: **Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.**

Tento žalm patří mezi nejznámější. Je modlitbou důvěry ve chvílích, které nejsou lehké!

2. ČTENÍ – Ef 2,13-18

List Efezanům ve druhé kapitole vysvětluje, že spása je dar, a nikoli naše zásluha nebo důsledek příslušnosti k židovství. V 11. a 12. verši ukazuje, že pohané kdysi žili bez Boží milosti. Ale nyní jsou rozdíly mezi židy a pohany setřeny. Od 14. verše cituje hymnus o smíření židů a pohanů. Nyní už jako nežidé nejsme cizinci, ale všichni máme právo Božího lidu.

EVANGELIUM – Mk 6,30-34

Perikopa navazuje na minulou neděli, kdy Pán vyslal učedníky na první misi. Ježíš si všímá únavy učedníků. Ale události se seběhnou tak, že bude následovat zázračné nasycení nečekaně shromážděného zástupu.

K ZAMYŠLENÍ

Nelze přehlédnout, že Pán Ježíš vidí potřebu odpočinku a sám navrhuje unaveným učedníkům „dovolenou“. Bůh je přítelem odpočinku! Zavedení sedmého dne jako dne odpočinku není náhodné, je to Boží přikázání. Je to den, kdy máme slavit a děkovat za dary, které jsme během práce užívali a ze kterých nyní žijeme. Možná dnes potřebujeme nově definovat sami sobě, jak takový čas prožít, aby vedl jak ke zotavení těla, tak i zotavení duše, ale i rodiny, vztahů a sebe sama. Ale ani zde nesmíme být tvrdí tak, že bychom přestali vidět lidi okolo nás. Je tedy třeba moudře rozlišit, kdy má člověk nasadit síly, i když je unavený a má právo na odpočinek, a kdy je možné poslat potřebné za jinými nebo jejich žádost odložit na později a sami „vypnout“, být s rodinou, být s Bohem nebo sami se sebou.

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ na týden 22. – 27. 7.

PONDĚLÍ – Pís 3,1-4a; Žl 63; **Jan 20,1.11-18**

Radost, kterou tohoto jitra prožila Marie Magdalena v zahradě, ať mě provází celý den. A ve chvílích, kdy je nám do pláče, nebojme se mu svěřit. Snažme se jej pak poznat po hlase...

ÚTERÝ – Gal 2,19-20; Žl 34; **Jan 15,1-8**

Dnešní svěťte: maminka osmi dětí, patronka Evropy. Příklad napojení na vinný kmen, na Krista. Jaké plody přinášíme pro náš světadíl, pro Evropu my?

STŘEDA – Jer 1,1.4-10; Žl 71; **Mt 13,1-9**

Dobrý rozsévav svým semenem nešetří. Na rozdíl od nás, kteří dobro konáme váhavě, s rozmyslem.

ČTVRTEK – 2 Kor 4,7-15; Žl 126; **Mt 20,20-28**

Nejsou naše přání, kterými se obracíme k Bohu, podobně naivní jako žádost maminky synů Zebedeových? Není naše představa o Bohu zjednodušená?

PÁTEK – Jer 3,14-17; Jer 31; **Mt 13,18-23**

Za Pánovu setbu ve mně zodpovídám jedině já. Záleží opravdu jen na mně, jakou připravím půdu pro její růst.

SOBOTA – Jer 7,1-11; Žl 84; **Mt 13,24-30**

Bolí nás, když vidíme, jak plevel škodí a zamořuje. Zkouška trpělivosti: nechat zrát obojí pohromadě.

Liturgické komentáře jsou převzaty z www.vira.cz. Tam najdete i další texty.

Elektronická verze Farního listu je na webu vltavotynskafarnost.webnode.cz

Hlas církve

Poselství papeže Františka ke 4. Světovému dni prarodičů a seniorů (28. července) - pokračování

Nebo myslím na mnohé konfliktní situace: mnozí senioři zůstávají sami, protože muži – mladí i starí – jsou povoláni do války a ženy, zejména matky s malými dětmi, opouštějí zemi, aby zajistily pro své děti bezpečí. Ve městech a vesnicích zničených válkou zůstávají osamoceni mnozí starí a přestárlí lidé jako jediné známky života v oblastech, kde zdánlivě vládne opuštěnost a smrt. V jiných částech světa pak existuje falešné přesvědčení, hluboce zakořeněné v některých místních kulturách, které vyvolává vůči starým lidem nepřátelství, protože jsou podezříváni, že se uchylují k čarodějnictví, aby mladým lidem vzali životní energii (...)

Když se nad tím zamyslíme, toto obvinění seniorů, že „kradou budoucnost mladým lidem“, je dnes všude velmi aktuální. V jiných podobách se s ním setkáváme i ve vyspělejších a modernějších společnostech. V současné době se například rozšířilo přesvědčení, že senioři zatěžují mladé generace náklady na péči, kterou potřebují, a tím ubírají prostředky na rozvoj země, a tedy i mladým lidem. Jedná se o zkreslené vnímání reality. Jako by život seniorů ohrožoval život mladých lidí. Jako by pro zvýhodnění mladých lidí bylo nutné seniory zanedbávat nebo dokonce utiskovat. Rozpor mezi generacemi je podvodem a otráveným plodem kultury střetu. (...)

Výše citovaný žalm – v němž člověk prosí, aby nebyl ve stáří opuštěn – hovoří o spiknutí, které doléhá na život seniorů. Tato slova se mohou zdát přehnaná, ale pochopíme je, pokud uvážíme, že osamělost a odvržení seniorů nejsou ani náhodné, ani nevyhnutelné jevy, ale spíše důsledek rozhodnutí – politických, ekonomických, sociálních a osobních – která neuznávají nekonečnou důstojnost každého člověka „navzdory všem okolnostem a jakémukoliv stavu či situaci, v níž se nachází“. K tomu dochází tehdy, když se vytrácí hodnota každého člověka a lidé se stávají pouhým nákladem, v některých případech příliš vysokým na to, aby se dal zaplatit. Horší je, že této mentalitě často nakonec podléhají i sami senioři, kteří se začnou považovat za přítěž a přejí si ustoupit stranou.

Na druhou stranu, dnes existuje mnoho žen a mužů, kteří hledají své osobní naplnění v co nejvíce nezávislém životě, odděleném od ostatních.

pokračování na další straně

Bohoslužby v týdnu 21. – 28. 7. 2024 – Týn nad Vlt. a okolí

<i>Den:</i>	<i>mše sv.:</i>	<i>slaví se:</i>
Neděle 21. 7.	8.00 9.30 11.00	16. neděle v mezidobí - Slabčice Týn nad Vltavou; Chrástany (bs) - Zálší
Pondělí 22. 7.	8.00	svátek sv. Marie Magdalény
Úterý 23. 7.	18.00	svátek sv. Brigity, patronky Evropy
Středa 24. 7.	18.00	
Čtvrtek 25. 7.	18.00	svátek sv. Jakuba, apoštola
Pátek 26. 7.	18.00	památka sv. Jáchyma a Anny, rodičů Marie
Sobota 27. 7.	18.00	- Neznašov
Neděle 28. 7.		17. neděle v mezidobí Světový den prarodičů a seniorů
	8.00	- Chrástany; Slabčice (bs)
	9.30	Týn nad Vltavou - titulární slavnost sv. Jakuba s biskupem Vlastimilem
		- po mši sv. setkání na farní zahradě
	11.00	- Mažice - poutní bohoslužba (Zálší nic)

Modlitba růžence 1/2 hod. před každou mší svatou
Svátost smíření a duchovní rozhovory kdykoli podle domluvy
na tel. 731 402 855 nebo e-mailu vaclav.hes@dich.cz

pokračování z předchozí strany: Společná sounáležitost je v krizi a prosazuje se individualita; posun od „my“ k „já“ se zdá být jedním z nejzřetelnějších znaků naší doby. Rodina, která je prvním a nejradikálnějším zpochybněním představy, že se můžeme zachránit sami, je jednou z obětí této individualistické kultury. Jak však člověk stárne a ubývá mu síly, iluze individualismu, iluze, že nikoho nepotřebuje a může žít bez vazeb, se ukazuje taková, jaká je; místo toho člověk zjišťuje, že potřebuje všechno, ale nyní je sám, bez pomoci, bez někoho, na koho by se mohl spolehnout. Je to smutné zjištění, které mnozí učiní, až když už je příliš pozdě.

Osamělost a vyřazení jsou častými jevy v prostředí, do kterého jsme ponořeni. Mají více kořenů: v některých případech jsou výsledkem naprogramovaného vyloučení, jakéhosi smutného „společenského spiknutí“, v jiných případech jsou bohužel vlastním rozhodnutím. Postupně „jsme ztratili chuť k bratrství“ a máme problém si vůbec představit něco jiného.

(kráceno, dokončení příště)